

[Baadsgaard]

opfyldt. Det gik f.eks. på, at spørgsmålet om kontantlån skal afklares. Spørgsmålet om til lægslån f.eks. til udlejningsejendomme vil vi også have nærmere undersøgt og måske ændret betingelserne for og så det helt afgørende, at omdannelse til aktieselskab og i den forbindelse reservedernes håndtering bliver klarlagt.

Det er nogle væsentlige krav, og der kan også under udvalgsarbejdet vise sig at være flere. Det er under den forudsætning, at Socialdemokratiet gav udtryk for at ville gå ind i et udvalgsarbejde med henblik på at lave en god realkreditlov, og det tror jeg vi kan, hvis ministeren vil være imødekommende.

Jeg takker da for boligministerens svar, men jeg synes nok, de var lidt mangelfulde. Jeg forstår, at vi skal opretholde tolagsbelåningen af rent traditionsmæssige grunde. Nu kan man ikke fortænke en konservativ boligminister i at ville gøre noget på grund af traditionen, men jeg synes, det var en lidt tynd forklaring, og hvis ikke der er andre forklaringer end den, synes jeg, vi skal tage det op til overvejelse. Derfor vil jeg gerne spørge boligministeren: Er det ikke rigtigt, at det vil være en forenkling, at det vil være en ligestilling af konkurrerende parter, og at det vil være billigere for låntagene, hvis vi ikke havde tolagsbelåningen, men kunne lade alle kreditinstitutter operere frit på markedet?

Med hensyn til kontantlån, som jeg forstod boligministeren havde afstemt med skatteministerens, gav jeg udtryk for, at vi godt vil være med til et generelt balanceprincip, som der er lagt op til, men fordi vi indfører lidt ubalance i realkreditten, er det ikke ensbetydende med, at vi skal genindføre ubalance på skattesiden. Jeg mener, boligministeren skal tage dette alvorligt og prøve at finde frem til en måde, det kan håndteres på, så vi ikke vender tilbage til tiden før vi lavede spørgsmålet om mindsterente på obligationssiden.

Men altså et konkret spørgsmål til boligministeren: Hvad er der egentlig i vejen – ud over det med traditionerne – for, at vi kan tage den forenklingsgevinst med, som ligger i at ligestille kreditinstitutterne?

Holger K. Nielsen (SF):

Boligministeren nævnte i sit svar, at i og med at man tager forskud på sorgerne i forhold til Andet Samordningsdirektiv, gør man det nemmere for branchen at skue fremad. Men dér vil

jeg lige gøre opmærksom på, at dem, man især gør det nemmere for, er de udenlandske konkurrenter, der skal ind på det danske marked. Det er dem, man gør det nemmere for i og med, at man ikke i andre lande har foretaget de tilsvarende lovgivningsmæssige implementeringer, hedder det vistnok på juristkaudervælsk. Når de ikke har gjort disse implementeringer, gives der ikke mulighed for, at de danske realkreditinstitutter kan gå ud på de udenlandske markeder. Det, man gør, er, at man åbner for de udenlandske institutter, uden at der er åbnet tilsvarende for danske institutter på de udenlandske markeder. Det kan man vente med til efter 1992, tror jeg, ifølge den fælles holdning. Så det er ikke den danske branche, man hjælper til at se fremad. Det er den udenlandske branche, der skal ind på det danske marked, man hjælper med det.

Så er der spørgsmålene vedrørende denne tilknyttede virksomhed, og det glæder mig da meget, at min tidligere partifælle hr. Herluf Rasmussen også tog fat på dette spørgsmål. Han burde måske genoverveje sin beslutning fra starten af 1960'erne. I hvert fald synes jeg, at boligministerens svar netop var et bevis på, hvor usikkert det er. Boligministeren siger, at det må tiden vise, at vi må følge med i den faktiske udvikling og så se, hvad der kan ske. Hun nævner så, at der er sket noget med ejendoms-mæglervirksomheden, og det er helt korrekt, at det er der.

Men jeg stillede nogle yderligere spørgsmål: Hvad med forsikringsvirksomhed? Kan jeg ikke godt få et svar i dag på, om boligministeren mener, at forsikringsvirksomhed er accessorisk virksomhed? Hvad med bankvirksomhed? Hvad med målervirksomhed, som CD's ordfører nævnte? Man kan argumentere for en lang række tilknyttede aktivitetsområder, som er af vigtighed for realkreditbranchen, og jeg forstår slet ikke, at boligministeren er så utilbøjelig til at ville inddrage det i diskussionen i dag. Jeg vil i hvert fald godt have helt konkret svar på, om forsikringsvirksomhed og bankvirksomhed falder ind under begrebet accessorisk virksomhed. Det tror jeg også branchen vil være interesseret i.

Så er der disse spørgsmål om de østeuropæiske tilstande. Det, jeg mente dér, var, at det, man kan befrygte, er, at grænsen mellem kreditmarked og realkreditmarked bliver oplødt,